Det var en gang... livet! [6 x DVD]

Det var en gang... livet! [6 x DVD]

Ikke alle gjensyn fra barndommen er like hyggelige. Vår anmelder blir pinlig berørt av bløte vitser og elendig fortellerteknikk i møte med
Det var en gang... livet.

Il était une fois... la vie
Albert Barillé
Procidis
1986
Panvision
4:3 Fullskjerm
Dolby Digital 2.0
720 min.
2

2

Det var en gang... en franchise

Som barn av 80-tallet var det vanskelig å unngå Albert Barillé legendariske serie
Det var en gang et menneske, og det er jeg i og for seg glad for. I ettertid må jeg innrømme at jeg må tenke godt etter for å huske noe særlig annet enn ett og annet glimt av en rødhåret skurk, en rar Rin-Tintin-look-alike, ja, også musikken, da. Var det Bach? Tror det.

Er du skarp (noe jeg ikke betviler), skjønner du at dette er en dårlig forkledd innledning til min gråtkvalte historie om uinnfridde forventninger. Det er derfor jeg velger å hoppe over den og gå videre til mer saklige argumenter mot at du skal ta beina fatt og løpe ned til nærmeste online-butikk og hive deg over denne utgivelsen.

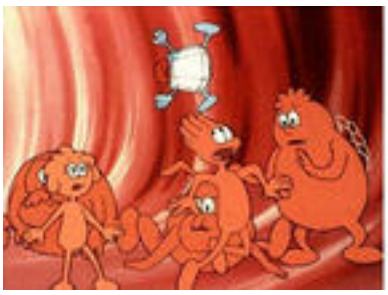

Livets mysterier (og ubegripeligheter)

Det var en gang... livet var Albert Barillés tredje serie som spinner rundt menneskenes utvikling og historie. Han startet animasjonskarrieren med den ikke helt ukjente serien om Collargol i 1973, men han var også involvert i andre prosjekter, som dokumentarer, teater og filosofibøker. Han var en sterk forkjemper for barns rett til å bli behandlet som voksne, og dette skinner tydelig igjennom i alle seriene han laget. Det er vel også derfor de har blitt så populære, både blant barn og voksne. Dessverre er det slik at når man lager en serie som er så vellykket og kritikerrost som *Det var en gang et menneske* er det lett å snuble i den glatte oppoverbakken.

La meg ta et enda et halvelegant hopp tilbake og fortelle litt om selve serien. Vi befinner oss inne i kroppen på et ikke navngitt individ av arten Homo Sapiens, og her blir vi kjent med en laaaang rekke personifiserte bestanddeler i menneskekroppen. Røde og hvite blodlegemer, celler, blodplater, lymfesystemet, hudrester... you name it. Gjennom 26 episoder settes det fokus på kroppens deler og funksjoner, ispedd små morsomheter og en fortellerstemme som utdyper de mer kompliserte prosessene. Lovende? Joda, det syntes jeg også. Her er det muligheter til å pusse opp kunnskap fra barneskolen (eller var det ungdomsskolen?) samtidig som man blir underholdt med en passelig porsjon Chaplin-humor.

Hadde det bare vært så greit

Jeg følte at noe var i ulage med en gang jeg hørte de første 10 taktslagene fra åpningsmusikken. Dette er et godt stykke unna Bach, ihvertfall. Dette er den mest suppete 80-tallsballaden jeg har hørt siden Sandra Kim vant melodi Grand Prix i 1986. Men i likhet med meg, er også denne serien et barn av 80-tallet, og da må man vel kunne tilgi dette. Med dette starter en forunderlig reise gjennom kroppen. Bildekvaliteten er så som så, men det er ikke nevneverdig plagsomt, da verken bakgrunner eller animasjon er av den typen man sitter og nyter. Det er ganske tydelig at animatørene har hatt dårlig tid, og jeg kjenner stadig igjen de samme sekvensene. De har til og med rappet "jorden blir til"-sekvensen fra
Det var en gang et menneske. Lyden holder, etter hva jeg kan høre, samme standarden, altså, ikke bra, men heller ikke direkte dårlig. Det var vel omtrent slik det så ut da det rullet over skjermen for første gang for over 20 år siden.

Alt dette er ting man kan se forbi, men det som er verre å se forbi er fortellerteknikken. Det er mulig at det virket som en god idé å forklare kroppen ved å gjøre dens ulike legemer til helter, fiender, monstre, venner, familier og lærere, men i mitt hode blir dette svært fort til et sammensurium av røde, hvite og grønne geleklumper som gjør uforståelige ting av uforståelige grunner. Det hele fremstår som kaotisk, og de forklaringene man får, enten gjennom dialog eller fortellerstemmen, kommer for sjelden og for kortfattet. Og det hjelper heller ikke nevneverdig at omkring halvparten av historien består av løsrevne små sketsjer som er så flaut umorsomme at selv en seksåring ville rødmet.

I lengden blir dette forferdelig frustrerende og kjedelig, og det varer ikke så veldig lenge før jeg

faller helt av. Jeg orket simpelt hen ikke å se flere enn seks av de 26 episodene. Nå kan det selvfølgelig hende at serien tar seg fryktelig opp etter, la oss si, 14 episoder, men den sjansen er jeg villig til å la gå fra meg. Kanskje vil jeg en dag igjen ta serien opp fra skuffen, men la meg i det minste komme over de verste traumene først. Jeg tok meg forøvrig friheten til å jukse litt, og slang inn siste disken, der hvor ekstramaterialet ligger! Også her må jeg si meg skuffet. Det eneste som lå der var to episoder fra
Det var en gang et menneske. Den ene om vikingene, den andre om Albert Barillés fremtidsvisjoner for jordkloden. Sistnevnte var faktisk relativt god underholdning, spesielt sett i lyset av dagens debatt rundt miljø. Her var Barillé fremsynt som få.

Konklusjon

Dette er ikke en serie for alle, og jeg våger å påstå at det ikke er en serie for deg heller. Kanskje er det en serie for sønnen din på fire år, men jeg vil tro det er bedre å la poden komme seg ut i det fine været og oppdage menneskekropper på egenhånd i stedet for å sitte inne og råtne foran 13 timer, dårlig animert opplærings-TV fra 80-tallet. Tror ikke du også det?

Anmeldt av Erlend Dahlsbaug 23.01.08

Takk til Panvision for anmeldereksemplar

Relaterte utgivelser:

Det var en gang et menneske

Ja
detvarengang_livet_cover;